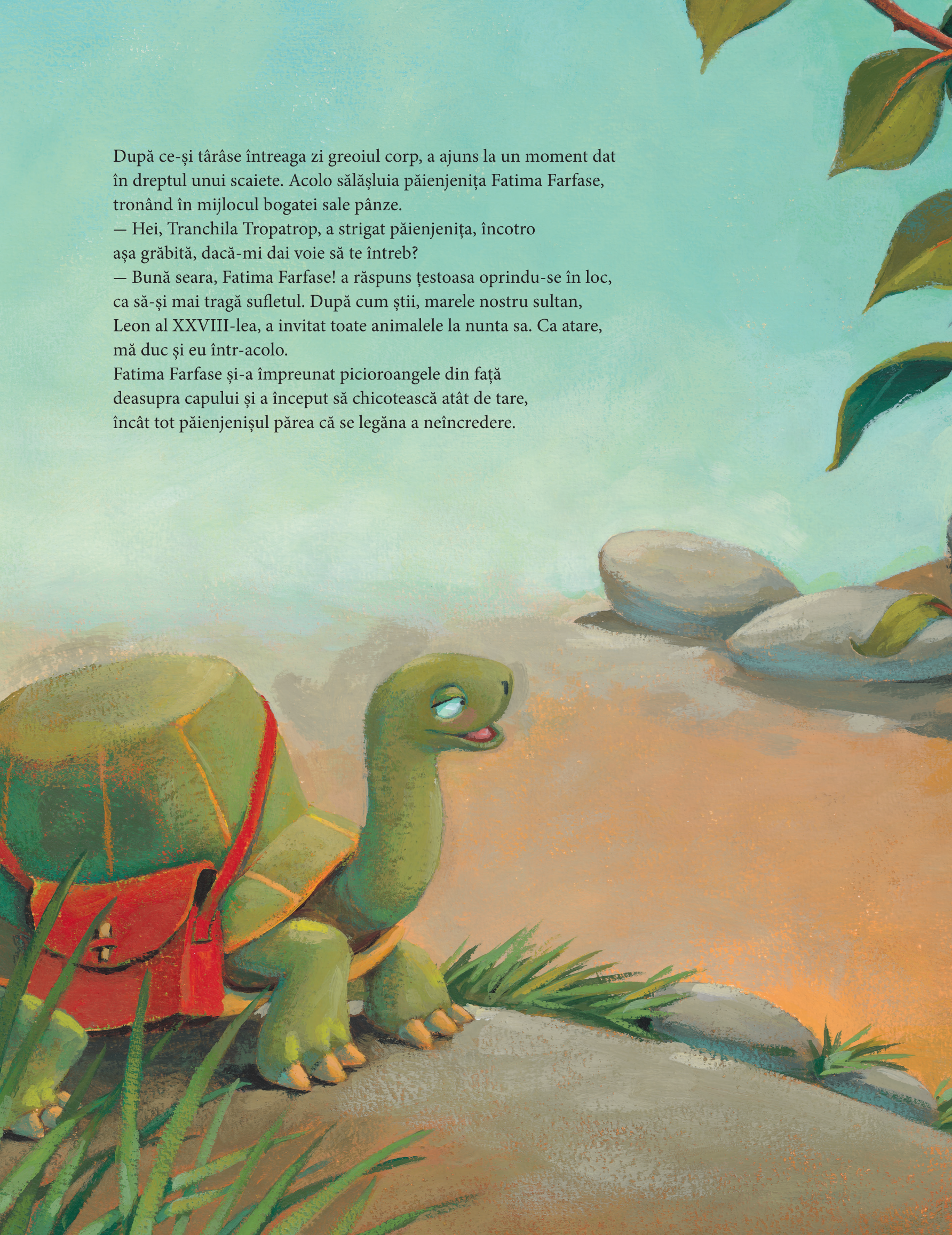

După ce-și târâse întreaga zi greoiul corp, a ajuns la un moment dat în dreptul unui scaiet. Acolo sălășluia păienjenița Fatima Farfase, tronând în mijlocul bogatei sale pânze.

— Hei, Tranchila Tropatrop, a strigat păienjenița, încotro așa grăbită, dacă-mi dai voie să te întreb?

— Bună seara, Fatima Farfase! a răspuns țestoasa oprindu-se în loc, ca să-și mai tragă sufletul. După cum știi, marele nostru sultan, Leon al XXVIII-lea, a invitat toate animalele la nunta sa. Ca atare, mă duc și eu într-acolo.

Fatima Farfase și-a împreunat picioroangele din față deasupra capului și a început să chicotească atât de tare, încât tot păienjenișul părea că se legăna a neîncredere.

—Vai, Tranchila, a spus ea într-un târziu, cum vrei tocmai tu, molâia molâilor, să ajungi până acolo?

— Pas cu pas, a răspuns Tranchila.

— Bine-bine, i-a strigat Fatima Farfase, dar te-ai gândit că nunta are loc peste doar paisprezece zile?

Tranchila și-a privit încrezătoare picioarele scurte și butucănoase și i-a răspuns:

— Ajung la timp, n-avea teamă!

— Tranchila, a oftat păienjenița cuprinsă de milă. Tranchila Tropatrop!

Până și pentru mine drumul ar fi prea lung, iar picioarele mele nu sunt doar mai agere decât ale tale, ci și de două ori mai multe. De ce ești nechibzuită?

Mai bine renunță și întoarce-te acasă!

— Asta nu se poate, din păcate, a răspuns binevoitoare țestoasa, hotărârea mea e luată.

— Unde nu-i cap, vai de picioare! a mai spus păienjenița și s-a întors fără prea mare tragere de inimă să-și țeară mai departe pânda.

— Așa e, a încuviințat Tranchila, atunci rămâi cu bine, Fatima Farfase!

Și, spunând acestea, țestoasa s-a pus din nou pe tropăit. În urma ei, păienjenița chicoti răutăcioasă, zicând mai mult pentru sine:

— Vezi să nu zorești prea tare, să nu care cumva să ajungi prea devreme!

